

ความเป็นมาของปัญหา

เนื่องจากผู้เขียนได้สังเกตเห็นว่า มีคำศัพท์หนึ่งในภาษาไทย ซึ่งอาจจะทำหน้าที่ได้หลายอย่าง เช่น ขยายคำกริยาทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำกริยาวิเศษณ์¹ ก็ได้ หรือขยายคำนามทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำคุณศัพท์ก็ได้ ตัวอย่าง

(ก) ขาว เหลือนิดเดียว

คำว่า นิดเดียว ในประโยคนี้ทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำกริยาวิเศษณ์

(ข) ขาว นิดเดียวไม่พอกิน

คำว่า นิดเดียว ในประโยคนี้ทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำคุณศัพท์

นอกจากนี้ยังมีคำที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำกริยาวิเศษณ์ก็ได้ หรือทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำอาการกริยา² ก็ได้ ตัวอย่าง

(ก) กับขาว เหลือน้อย

คำว่า น้อย ในประโยคนี้ทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำกริยาวิเศษณ์

(ข) น้ำกำลัง น้อย

คำว่า น้อย ในประโยคนี้ทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำอาการกริยา

ควบแต่คำที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำกริยาวิเศษณ์ หรือที่จะเรียกว่าคำกริยาวิเศษณ์

¹ ในหนังสือหลักภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปสาร และหลักภาษาไทยของ นาย กัญย์ ทองหล่อ เรื่องคำที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาคำวิเศษณ์

² คำที่เรียกว่าคำอาการกริยานี้ในวิทยานิพนธ์ของ Vichintana Chantavibulya, "Inter-sentence Relations in Modern conversation Thai"(Unpublished Ph.D. dissertation, University of London, London 1962) หน้า 161 เรียกว่าคำ intransitive verbs ในวิทยานิพนธ์บางเล่มเรียกคำ intransitive verbs ว่าคำกริยาอาการ

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

พระยาอุปทิศศิลปสารไคกล่าวถึงเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์ ในเรื่องที่ว่าด้วยคำวิเศษณ์ในหนังสือหลักภาษาไทย⁴ ตอน "วจีวิภาค" ว่า

คำวิเศษณ์ คือ คำจำพวกที่ประกอบคำอื่น ๆ ให้มีเนื้อความแปลกออกไปได้แก่ คำว่า ดี ชั่ว ขาว ดำ สูง เป็นต้น คำวิเศษณ์มีภาษาฝรั่ง เช่น อังกฤษ ฯลฯ เขามีเป็น 2 รูป คือ รูปหนึ่งประกอบนามและสรรพนาม เราเรียกว่า "คุณศัพท์" และอีกรูปหนึ่งประกอบกริยา คุณศัพท์และประกอบวิเศษณ์ด้วยกันอีกชั้นหนึ่งเราเรียกว่า "กริยาวิเศษณ์" เพราะในภาษาเขามีรูปต่างกัน เช่น รูปคุณศัพท์ ก็เป็น กุญ (good) และชั่วเป็นแบค (bad) แต่รูปกริยาวิเศษณ์ของเขากลับไปอีกอย่างหนึ่ง เช่น ดีเป็นเวล (well) และชั่วเป็นแบคดี (badly) ดังนั้นเป็นต้น ดังนั้นเขาจึงเรียกชื่อเป็น 2 อย่างตามรูปของมัน แต่ในภาษาไทยมีรูปอย่างเดียวกันทั้งหมด จึงเรียก "คำวิเศษณ์" ทั่วไปเพื่อสะดวกแก่การศึกษาและเชิงวิชาของเรา-----

นางสาว วิจิตร ณัฏฐวิบูลย์ (นางวิจิตร ภาณุพงศ์) ไคกล่าวถึงคำกริยาวิเศษณ์ไว้ในวิทยานิพนธ์คุณวุฒิปริญญาโทเรื่อง "Inter-Sentence Relations in Modern Conversational Thai"⁵ ในหัวข้อเรื่อง "Adverbs"

ในการวิจัยเรื่องคำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้อาศัยบทที่ว่าด้วย "Word-Class" ในวิทยานิพนธ์ของ นางสาว วิจิตร ณัฏฐวิบูลย์ (นางวิจิตร ภาณุพงศ์) ที่กล่าวมาแล้วเป็นพื้นฐาน

นาย กำชัย ทองหล่อ ไคกล่าวถึงคำวิเศษณ์ในหนังสือหลักภาษาไทย⁶ ว่า คำวิเศษณ์ คือคำที่ทำหน้าที่ประกอบคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ด้วยกันให้ข้อความชัดเจนยิ่งขึ้น ตัวอย่างประกอบคำนาม เช่น คนอ้วนเป็นเพื่อนกับคนผอม ประกอบคำกริยา เช่น แดงพูดเพราะ

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 31

⁵ Vichintana, เรื่องเดิม, หน้า 210-211

⁶ กำชัย ทองหล่อ, หลักภาษาไทย, พิมพ์ครั้งที่สอง (พระนคร: สำนักพิมพ์บำรุงสาสน์, 2509) หน้า 330 และ 343

และในเรื่องที่ว่าด้วยคำบุพบท ยังได้กล่าวถึงความต่างกันระหว่างคำวิเศษณ์กับคำบุพบทตอนหนึ่ง
ว่า

คำบุพบทบางคำมีรูปอย่างเดียวกับคำวิเศษณ์จึงมักทำให้เกิดงุนงง แต่ความจริง
มีวิธีใช้ต่างกัน เช่น คำบุพบทของนำหน้าคำที่อยู่ข้างหน้าจะไปตามลำดับไม่ไค
แต่คำวิเศษณ์ของใจประกอบคำข้างหน้า จะมีคำตามหลังก็ได้ แต่ต้องเป็น บท
ขยายหรือบทกรรม-----

Richard B. Noss ได้กล่าวถึงเรื่องคำกริยาวิเศษณ์ไว้ในหนังสือเรื่อง Thai
Reference Grammar⁷ ในหัวข้อเรื่อง "Adjectives" ว่า

An adjective is any predicative which occurs as
a predicator with a subject which also a predicative
or predicative expression.

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยมีดังนี้

1. จะวิจัยเฉพาะคำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทยและคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำกริยา
วิเศษณ์ ได้แก่ คำคุณศัพท์ คำกรรมกริยา คำสกรรมกริยา และคำบุพบท
2. การวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะภาษาพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันระหว่างบุคคลธรรมดาใน
กรุงเทพฯ ซึ่งถือเป็นภาษาราชการของไทยด้วย ไม่ได้คลุมไปถึงภาษาเขียนและราชาศัพท์

ประโยชน์ที่จะได้จากกรวิจัยนี้

จะได้ทราบว่าคำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทยมีกี่ประเภท และแต่ละประเภททำหน้าที่อะไร
ไคบ้าง และการวิจัยนี้จะเป็แนวทางให้แกผู้ที่ศึกษาและคนควาเรื่องหน้าที่ของคำอื่น ๆ ในภาษา
ไทยอีกด้วย

⁷Richard B. Noss, Thai Reference Grammar, (Washington D.C.: U.S.
Government Printing Office, 1964), หน้า 118-122.

วิธีดำเนินการค้นคว้าและวิจัย

วิธีดำเนินการค้นคว้าและวิจัยแบ่งเป็นขั้น ๆ ได้ดังนี้

1. สํารวจเอกสาร หนังสือ และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยเพื่อพิจารณาว่าจะมีการวิจัย หรือหนังสือเล่มใดเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำการวิจัยบ้าง

2. เก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลขนาดใหญ่ได้มาจากผู้เขียน⁸ เอง จากวิทยานิพนธ์บางเล่ม และจากคำพูดของเพื่อน หรือญาติพี่น้องในครอบครัว เวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 5-6 เดือน คือระหว่างเดือน กันยายน - กุมภาพันธ์ แต่เนื่องจากข้อมูลส่วนใหญ่ได้จากผู้เขียน จึงอาจมีคำกริยาวิเศษณ์บางคำ ที่ไม่ได้ใช้เป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวันของชาวกรุงเทพฯ

3. นำข้อมูลที่เก็บได้มาแบ่งเป็นคำและวลี หลังจากนั้นจะอธิบายถึงตำแหน่งหน้าที่ของคำในหมวดคำกริยาวิเศษณ์ และในหมวดคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำในหมวดคำกริยาวิเศษณ์อีกสี่หมวด ได้แก่ คำในหมวดคำคุณศัพท์ ในหมวดคำอาการกริยา ในหมวดคำสรรพนามกริยา⁹ ในหมวดคำบุพบท และจะอธิบายถึงตำแหน่งหน้าที่ของคำอีกสี่หมวด ได้แก่ คำในหมวดคำกริยาวิเศษณ์-คุณศัพท์ ในหมวดคำกริยาวิเศษณ์-อาการกริยา ในหมวดคำกริยาวิเศษณ์-คุณศัพท์-อาการกริยา และในหมวดคำกริยาวิเศษณ์-สรรพนามกริยา-บุพบท ต่อไปจะนำคำในหมวดคำกริยาวิเศษณ์ ในหมวดคำคุณศัพท์ และในหมวดคำอาการกริยา ไปแบ่งเป็นหมวดย่อย โดยพิจารณาว่า คำในหมวดคำกริยาวิเศษณ์ปรากฏในประโยคปฏิเสธ ได้หรือไม่

⁸ คุประวัติของผู้เขียน หน้า 150

⁹ คำในหมวดคำสรรพนามกริยานี้ ในวิทยานิพนธ์ของ Vichintana เรื่องเดิม หน้า 162, เรียกว่าคำ transitive verbs ในวิทยานิพนธ์บางเล่ม เช่นในวิทยานิพนธ์ของ นางสาว สุรีย์ พันเจริญ, เรื่องเดิม, หน้า 12 เรียกว่าคำ transitive verbs ว่าคำกริยาสรรพนาม ในวิทยานิพนธ์เรื่อง "คำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย" เล่มนี้ เรียกว่าคำสรรพนามกริยา เพื่อให้หมายถึง คำกริยาชนิดหนึ่ง คือ คำกริยาที่ต้องมีกรรม ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับที่เรียกคำ intransitive verbs ว่าคำอาการกริยา และคำ adverbs ว่าคำกริยาวิเศษณ์ ดังที่ได้อธิบายไว้ในเชิงอรรถที่ 1